

[Ninn-Hansen.]

samme i den dagsorden, som hr. K. B. Andersen har foreslået på socialdemokratiets vegne. Det er vel en dagsorden, der opfordrer os til at samles om disse væsentlige ting, om et fortsat arbejde inden for FN, der jo har givet gode resultater, og hvor vi har medvirket til igennem et aktivt medarbejderskab at fjerne militære og sociale spændinger her i verden, og om at fastholde sikkerhedspolitikken igennem NATO, der har givet os afspænding og tryghed med små omkostninger for de danske skatteydere.

På det punkt har jeg et enkelt spørgsmål, jeg gerne vil stille til hr. K. B. Andersen. Man kan jo altid diskutere formuleringer, og selvfølgelig kan man være tilbøjelig til hver for sig at ønske enkeltheder formuleret på en lidt anden måde, end det er foreslået. Jeg er selv tilhænger af, at når man vil sige noget, gør man det på en positiv måde. I spørgsmålet om NATO begynder man med en negativ sætning om målet. Det kan man selvfølgelig godt, og jeg er ikke uenig i det, men mere afgørende for mig er det at få fastslået det, vi umiddelbart kan overse. Derfor vil jeg gerne spørge forslagsstilleren til dagsordenen, om hr. K.B. Andersen på samme måde som jeg selv og mit parti mener, at der findes ikke noget alternativ, ikke noget acceptabelt alternativ, til NATO i dag. Det blev fastslået igennem Seidenfadenrapporten. Jeg mener ikke, der er sket noget i mellemtiden, der fjerner os fra denne undersøgelses resultat, at NATO er den rigtigste form for sikkerhedspolitik, og at der ikke findes noget realistisk alternativ til den. Jeg vil gerne bede hr. K. B. Andersen om at meddele sin stilling til dette spørgsmål. Jeg betragter det som væsentligt.

I øvrigt må jeg sige, at jeg helt og fuldt kan tilslutte mig den indstilling, der foreligger som baggrund for dette forslag, også vedrørende NATO, men selvsagt også om det tredje afgørende punkt i vor udenrigspolitik, nemlig EF. Det er givet, at vor tilslutning til EF har betydet opfyldelsen af det ønske om en europæisk solidaritet, en europæisk identitet, som heldigvis behersker overordentlig mange her i landet, og at det samtidig har været en politik, der har givet os store økonomiske fordele. Det blev

fastslået i går igennem Nationalbankens beretning, hvori der står på side 13:

„Den danske økonomi var i 1973 præget af et meget højt aktivitetsniveau og efterspørgselspres med deraf følgende stort betalingsbalanceunderskud og tiltagende inflation. De økonomiske fordele af EF-medlemskabet, specielt for landbrugseksporten, har fuldt ud svaret til, hvad der fra officiel side var stillet i udsigt før folkeafstemningen om dansk medlemskab.“

Senere hedder det:

„Det må således konstateres, at den mulighed for at rette betalingsbalancen op i 1973, som EF-medlemskabet indebar, ikke blev udnyttet.“

Hermed er det meget klart sagt, at vor tilslutning til EF er det positive i vurderingen af vor økonomi. Det er en fejlslagen indre politik, der tæller negativt.

Vi kan altså give tilslutning til de hovedtanker, der er opstillet både i udenrigsministerens tale og i hr. K. B. Andersens forslag til dagsorden. Vi ser med glæde på disse initiativer i retning af at samle tinget, og meningen med det er vel også, at vi dermed skal samle os om de væsentlige spørgsmål. Vi har jo haft udenrigspolitiske debatter her i dette ting, hvor man fra forskellig side søgte at beskæftige sig med de fjerneste steder af kloden — de steder, hvor vi havde mindst mulig indflydelse.

Vi har også her i landet som andre steder oplevet debatter, hvor de udenrigspolitiske synspunkter mere var præget af ønsket om at fremkalde indre politiske stemninger end ønsket om at føre en realistisk kurs. Jeg synes, det ville være godt, hvis vi kunne undgå det. Jeg synes også, vi må erkende, at vi har vel ikke forvaltet vort demokrati på en så fortræffelig måde i de senere år, at vi er i stand til at moralisere over for alle andre i denne verden. Vi vil ofte være bedst tjent med, at vi holder vore gode ideer og navnlig vor moralisering for os selv.

Jeg skal koncentrere mine yderligere bemærkninger om det, der må være hovedpunktet, nemlig samarbejdet imellem Europa og USA; jeg har kun to bemærkninger, inden jeg går over til dette.

Den ene er fremkaldt af den oplysning, som finansministeren har givet i går i finans-